

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 09/09/2023

*****

PHÁP SU TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI VỀ CÁCH GIỮ TÂM

(BÀI MƯỜI HAI)

Nhiều năm qua Hoà Thượng dạy chúng ta những cương lĩnh trong tu học, những điều này là do Ngài tự tu, tự học, tự trải nghiệm. Tôi có hướng đi, chỗ nương về vững chắc vì tôi nghe lời Hoà Thượng và thật làm. Nhiều người nói họ tu theo Hoà Thượng nhưng họ không thật làm hoặc làm không giống như lời Hoà Thượng dạy. Hoà Thượng cả cuộc đời không quản tiền, không quản việc, không quản người. Nếu chúng ta vẫn để dành nhiều tiền trong ngân hàng, vẫn xây dựng những ngôi chùa nguy nga thì chúng ta đã làm không giống như lời Hoà Thượng dạy. Hoà Thượng nhắc, chúng ta đến thế gian này là để nỗ lực tu hành, cần cầu giải thoát và tận tâm tận lực hy sinh vì chúng sanh.

Hoà Thượng đã tu hành, thực chứng và từ đó hết lòng, hết dạ khuyên bảo chúng ta. Có người dám to gan nói Hoà Thượng chỉ có pháp giải không có pháp hành hay ý của họ là Ngài chỉ nói mà không làm. Cả cuộc đời Hoà Thượng “*hành giải tương ưng*”, thật làm, thật tu, thật chứng. Hoà Thượng đã thật chứng nghiệm rằng việc làm của Ngài chân thật có thể “*tự hành hoá tha*”, có thể giúp ích cho mình và cho người.

Người học Phật phải lựa chọn pháp tu phù hợp với căn tánh của mình. Có những người lựa chọn pháp môn một cách tùy tiện, họ chọn pháp tu giống như người đi siêu thị chọn mua đồ, mỗi hôm họ chọn một pháp tu khác nhau. Người như vậy chắc chắn không thể có thành tựu! Người thế gian cũng đã nói: “*Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh*”. Cả cuộc đời chúng ta theo đuổi một nghề thì chúng ta mới có thể làm được nghề đó đạt đến tinh hoa. Trong tu hành, chúng ta phải chọn một phương hướng, một chốn đi về.

Hoà Thượng từng nói: “*Thời kỳ Mật pháp, chúng sanh bao chao, xao động, không có pháp nào có thể giúp chúng ta thành tựu ngoài việc niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ*”. Cả đời Hoà Thượng chuyên tu, chuyên hoằng pháp môn Tịnh Độ. Khi có người hỏi Ngài, vì sao Hoà Thượng giảng về pháp môn Thiên Tông, Mật Tông hay như vậy mà Ngài không tu những pháp này. Hoà Thượng nói: “*Tôi giảng Thiên Tông, Mật Tông để những người có căn tánh phù hợp với những pháp môn này tu, căn tánh của*

tôi chỉ phù hợp với pháp môn Tịnh Độ". Căn tánh của Hòa Thượng mà chỉ phù hợp với pháp môn Tịnh Độ vậy thì căn tánh của chúng ta phù hợp với pháp môn nào?

Hòa Thượng dạy chúng ta: ***"Chúng ta phải dùng "Thập Thiện Nghiệp" để tu sửa ba nghiệp, dùng "Đệ Tử Quy" để làm chuẩn mực trong cách đối nhân xử thế tiếp vật, trong hành động tạo tác"***. Có người cho rằng, người tu hành pháp môn Tịnh Độ mà học ***"Đệ Tử Quy"*** là xen tạp. Đây là những lời nói tùy tiện! Những lời của Hòa Thượng đều đã đạt đến mức hoàn thiện, chí thiện. Những năm cuối đời Hòa Thượng nhắc rất nhiều về chuẩn mực làm người, chúng ta chưa thể làm được người tốt thì ta không thể làm được cư dân của thế giới Cực Lạc.

Tôi tích cực làm theo lời Hòa Thượng, cách đây hơn 10 năm chúng ta đã bắt đầu chia sẻ về giáo dục chuẩn mực Thánh Hiền nếu bây giờ chúng ta mới bắt đầu làm thì mọi việc sẽ khó hơn vì xã hội càng hiện đại thì tâm người càng bao chao, xao động, tự tư, ích kỷ. Trước đây, mọi người nói tôi đi làm giáo dục là xen tạp, khi đó, tôi vẫn đi giảng về Tịnh Độ nhưng tôi dành nhiều thời gian khuyến khích mọi người học chuẩn mực Thánh Hiền. Khi mọi người đã làm tốt việc giáo dục chuẩn mực Thánh Hiền thì tôi quay trở về để học ***"1200 chuyên đề"*** của Hòa Thượng, sau đó tôi học ***"Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục"***, hiện tại, chúng ta đã cùng nhau học Phật pháp gần 1400 buổi. Hiện nay, nhiều người trong trạng thái ***"vô sở thất tùng"***, tâm của họ không có chỗ để nương về. Chúng ta đang làm khá tốt việc tự tu hành và giúp đỡ mọi người.

Hòa Thượng nói: ***"Đối với xã hội, quốc gia, thế giới chúng ta phải có trách nhiệm duy trì hoà bình, an định"***. Chúng ta phải bắt đầu làm từ giáo dục chuẩn mực Thánh Hiền, mọi người biết tri ân, báo ân, sống tốt với người thì xã hội sẽ hoà bình, an định. Nếu chúng ta chỉ dạy người niệm Phật vãng sanh thì họ sẽ bỏ gia đình để đi niệm Phật, gia đình họ sẽ tan tác. Có người tu hành pháp môn niệm Phật mà chồng họ nói, nếu vợ của họ vào Địa ngục thì họ cũng vào đó để hành hạ. Nhiều người chỉ nói những lời hay, ý đẹp để dụ dỗ người làm theo mưu đồ của họ. Trong ***"Bồ Tát Chí Nhạo Kinh"*** nói: ***"Thời kỳ Mạt pháp Ma tử, Ma tôn dùng hết những mỹ từ của nhà Phật"***.

Hòa Thượng nói: ***"Chúng ta phải vì hạnh phúc của chúng sanh lo nghĩ, chúng ta nhất định không vì chính mình, đây chính là chúng ta hành Bồ Tát Đạo. Chúng ta phải ghi nhớ lời của Thích Ca Mâu Ni Phật đã dạy trên "Kinh Hoa Nghiêm": "Học vi nhân sư, hành vi thế phạm". Chúng ta làm tốt câu này thì chúng ta làm ra một tấm gương tốt cho xã hội, đại chúng"***. ***"Học vi nhân sư, hành vi thế phạm"*** là học để làm Thầy người, làm để làm ra mô phạm cho người. Câu nói rất rất đơn giản nhưng chúng ta muốn làm được thì chúng ta phải hành trì theo trong 10, 20 thậm chí 30 năm. Chúng ta muốn làm mô phạm cho người thì chúng ta phải làm đúng theo lời dạy của Phật, của Thánh Hiền. Hòa Thượng nói: ***"Chúng ta khuyên người khác bố thí còn chúng ta thì muốn có càng nhiều càng tốt, không thể có đạo lý này!"***.

Chúng ta khuyên người buông xả, bố thí thì chính chúng ta phải buông xả, bố thí nhiều hơn.

Hòa Thượng nói: **“Trong thời kỳ Mạt pháp, con người không chú trọng đời sống tinh thần mà chỉ chú trọng đến đời sống vật chất. Nếu chúng ta không làm ra được tấm gương rõ nét thì sẽ không có ai tin chúng ta”**. Người ngày nay, nếu không có tấm gương tốt, tấm gương trác tuyệt thì họ sẽ không tin. Chúng ta phải học nghiêm túc thì chúng ta mới có thể dẫn dắt người. Chúng ta dạy học trò mà chúng ta luôn đến trễ giờ thì sẽ không ai tin lời chúng ta!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta trải qua đời sống mà người khác nhìn thấy đời sống đó rất “thanh khổ”. Khổ vui không có tiêu chuẩn. Chúng ta có đời sống “thanh khổ” thì chúng ta có được niềm vui chân thật, đây là niềm vui của “thanh phước”, là niềm vui của khoẻ mạnh, sống lâu. Người thế gian hưởng thụ niềm vui của “năm dục sáu trần”, họ cho đó là vui nhưng đó là niềm vui “phục độc”. Đây là niềm vui của gốc bệnh. Chớp mắt, một thời gian rất ngắn thì họ phải nhận quả báo không thể tưởng tượng được! Giáo huấn của Phật Bồ Tát, thánh triết của Thánh Hiền đều là lời vàng ngọc chúng ta phải nghe theo!”**. “Phục độc” là chúng ta tự cho mình uống thuốc độc, chất gây nghiện. “Khổ vui không có tiêu chuẩn” nghĩa là mọi người nhìn thấy chúng ta khổ nhưng chúng ta không cảm thấy mình khổ. Mọi người nhìn thấy học trò của Khổng Tử là Ngài Nhan Hồi ăn cơm bằng rá trúc, uống nước bằng phễu tre thì họ cho rằng Ngài rất khổ nhưng Ngài lại cảm thấy rất ung dung, tự tại. Người ăn mặn nhìn thấy chúng ta ăn chay họ cũng cảm thấy chúng ta rất khổ. Có người nhìn thấy tôi chỉ ăn rau thì họ cảm thấy tôi sống rất khổ, họ cho rằng tôi ăn như vậy thì tôi sẽ không có đủ đủ dinh dưỡng. Tôi nói, tôi ăn rau nhưng sức của tôi có thể làm việc bằng ba người.

Chúng ta sẽ nghe theo lời dạy của Phật Bồ Tát hay chúng ta nghe theo lời của người chìm đắm trong “năm dục sáu trần”? Chúng ta đang trải qua đời sống “thanh khổ”, chúng ta tự trồng rau, làm đậu để ăn và để chia sẻ với mọi người, cứu khổ, cứu nạn chúng sanh. Người thế gian thỏa mãn năm dục nên họ phải rước lấy một thân bệnh. Người thế gian cũng đã nói: **“Bệnh từ miệng mà vào, họa từ miệng mà ra”**. Chúng ta nói lời không cẩn trọng khiến người phiền não thì chúng ta sẽ mang họa. Chúng ta ăn những thứ thực phẩm ô nhiễm thì cơ thể chúng ta sẽ mang bệnh. Chúng ta đang ăn rau sạch, đậu sạch nếu chúng ta ăn phải rau, đậu không sạch thì cơ thể chúng ta sẽ phản ứng ngay. Chúng ta phải cẩn trọng trong việc chăm sóc vườn rau để rau không mất mùa, rau được bội thu để chúng ta có rau mang tặng. Người thế gian mong được mùa để bán còn chúng ta chỉ mang đi tặng. Khi tôi nghe mọi người nói mọi người đang cắt sáu giàn rau để mang tặng thì tôi cảm thấy rất vui. Đây là niềm vui chân thật! Niềm vui của năm dục là niềm vui của gốc bệnh.

Hòa Thượng nói: **“Trong xã hội hiện đại nhiều người bị “danh vọng lợi dưỡng” nhấn chìm, làm mê mất đi phương hướng, họ nghĩ ra mọi cách để tranh danh, đoạt lợi, để thoả mãn nhu cầu hưởng thụ vật chất của chính mình. Người suốt ngày chìm đắm trong “danh vọng lợi dưỡng” thì họ sẽ không từ thủ đoạn nào để đạt được mục đích, ngay đến Phật pháp cũng bị họ lợi dụng!”**. Người thế gian ham tài, ham sắc, ham danh nên họ không còn nhận ra được phương hướng. Người nghèo khổ thì biên độ, tần suất thay đổi trong cuộc sống của họ không lớn nên tâm của họ không có nhiều biến động. Biên độ, tần suất thay đổi trong cuộc sống của người giàu rất lớn, đời sống tinh thần của họ không thể an, tâm trạng của họ sẽ biến động như giá cổ phiếu trên thị trường chứng khoán. Hôm trước, giá trị cổ phiếu của một công ty sau một vài tuần niêm yết trên sàn chứng khoán Mỹ đã giảm đi giá trị khoảng 120 tỷ đô. Phật pháp là để lợi ích chúng sanh nhưng nhiều người lợi dụng Phật pháp để trục lợi, chúng sanh đến học Phật pháp thì sẽ bị họ lợi dụng. Tôi rất buồn khi nghĩ đến điều này!

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta hoạt động có hình thức, có tổ chức, đoàn thể thì chúng ta sẽ rất dễ dàng bị người lợi dụng vì vậy tốt hơn hết là chúng ta không nên có tổ chức. Có người nói rằng, nếu không có tổ chức thì không có sức mạnh, đó là sức mạnh của sự tranh quyền, đoạt lợi, chúng ta không cần sức mạnh này! Chúng ta chỉ cần tất cả mọi người cùng làm, cùng nỗ lực vì chúng sanh. Chúng ta có sức mạnh của Giới - Định - Tuệ, sức mạnh của Giới - Định - Tuệ có thể giúp chúng ta đột phá ra khỏi tam giới, giúp chúng ta mở rộng không gian đời sống đến tận hư không khắp pháp giới. Đây là trí tuệ chân thật, trí tuệ chân thật sẽ giúp xã hội hòa bình, thế giới an định, tất cả chúng sanh được sống trong hạnh phúc. Đây là tâm đại từ bi của nhà Phật, là đạo trung thứ của Khổng Tử”**. Nếu chúng ta có tổ chức, có hệ thống thì người khác có thể lợi dụng hình thức của hệ thống để làm việc có lợi cho họ. **“Giới”** là khuôn phép, chúng ta làm y theo khuôn phép, chuẩn mực thì tâm chúng ta sẽ được định. Tâm chúng ta định thì chúng ta nhất định sẽ có huệ. Hiện tại, chúng ta làm việc những nơi khác nhau, chúng ta tự nỗ lực làm không cần người đôn đốc đây chính là chúng ta tuân thủ theo giới.

“Tam giới” là dục giới, sắc giới, vô sắc giới. Chúng ta đang ở trong cõi dục giới. Có những người cả cuộc đời chỉ sống trong không gian đời sống một gia đình, chúng ta phải mở rộng không gian đời sống của chúng ta ra tận hư không, khắp pháp giới. Chúng ta chỉ ăn rau, đậu nhưng chúng ta có sức khoẻ, có niềm an vui, chúng ta luôn nỗ lực làm hết việc, không làm hết giờ. Tất cả sản phẩm chúng ta làm ra là để phục vụ người. Người thế gian cho rằng chúng ta làm vì có mưu đồ riêng, thời gian sẽ trả lời cho họ, chúng ta sẽ nỗ lực làm trong thời gian 3 năm, 5 năm, 10 năm, 20 năm và suốt cuộc đời. Chúng ta trải qua một đời **“thanh khổ”**, chúng ta hy sinh phụng hiến cho người thì trong lòng mọi người cũng sẽ có ấn tượng sâu sắc về những việc làm của chúng ta!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!